

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2018 Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 14. června 2018 ve věci T-165/17, Emcur v. EUIPO

(Věc C-533/18 P)

(2019/C 65/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (zástupce: K. Bröcker, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 8. ledna 2019 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Słupsku (Polsko) dne 11. října 2018 – trestní řízení proti JI

(Věc C-634/18)

(2019/C 65/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Słupsku

Účastník původního trestního řízení

JI

Předběžné otázky

- 1) Musí být norma unijního práva obsažena v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV⁽¹⁾ ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami, chápána v tom smyslu, že toto ustanovení nebrání výkladu pojmu „značné množství drog“ v každém jednotlivém případě v rámci individuálního posouzení vnitrostátním soudem a takové posouzení nevyžaduje uplatnění žádného objektivního kritéria, zejména nevyžaduje konstatování, že pachatel drží drogy za účelem činností uvedených v čl. [2] odst. [1] písm. a) tohoto rámcového rozhodnutí, tedy za účelem výroby, nabízení, nabízení za účelem prodeje, šíření, překupnictví či dodávání za jakýchkoliv podmínek?
- 2) Jsou prostředky soudní ochrany, které jsou nezbytné k zajištění efektivitu a účinnosti norem unijního práva obsažených v rámcovém rozhodnutí 2004/757/SVV, zejména v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) tohoto rámcového rozhodnutí, v rozsahu, v němž polský zákon o boji proti drogové závislosti neobsahuje přesnou formulaci týkající se značného množství drog a ponechává tento výklad na uvážení senátu rozhodujícího v dané věci v rámci tzv. soudního uvážení, dostatečné k tomu, aby byla polským občanům zajištěna účinná ochrana vyplývající z norem unijního práva, kterými se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami?
- 3) Je vnitrostátní právní norma obsažená v čl. 62 odst. 2 zákona o boji proti drogové závislosti v souladu s unijním právem, zejména s normou obsaženou v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2004/757/SVV, a pokud ano, brání chápání pojmu „značné množství omamných a psychotropních látek“ přijatému polskými vnitrostátními soudy norma unijního práva stanovící, že přísnější trestní odpovědnost se vztahuje na toho, kdo spáchal trestný čin spočívající v držení velkého množství drog za účelem činností uvedených v čl. 2 odst. 1) písm. c) rámcového rozhodnutí 2004/757/SVV?

- 4) Brání zásada rovnosti a nediskriminace (článek 14 Evropské úmluvy o lidských právech, články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii) článku 62 odst. 2 zákona o boji proti drogové závislosti, který stanoví přísnější trestní odpovědnost za čin spočívající v držení značného množství omamných a psychotropních látek v pojetí přijatém polskými vnitrostátními soudy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 335, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy w Chełmnie (Polsko) dne 29. října 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. ZP

(Věc C-671/18)

(2019/C 65/30)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Žalovaný: ZP

Předběžné otázky

1. Mají být čl. 7 odst. 2 písm. i) bod iii) a čl. 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut ⁽¹⁾, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 ⁽²⁾ (dále jen „rámcové rozhodnutí“), vykládány v tom smyslu, že opravňují soud odmítnout vykonat rozhodnutí orgánu vydávajícího státu jiného než soud, pokud zjistí, že při doručení tohoto rozhodnutí bylo porušeno právo účastníka řízení na účinnou soudní ochranu?
2. Konkrétně, může být základem pro odmítnutí zjištění, že přes dodržení pravidel pro doručování platných ve vydávajícím státě a lhůt pro napadení rozhodnutí, o němž hovoří čl. 1 písm. a) body ii) a iii) rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, neměl účastník řízení s bydlištěm ve vykonávajícím státě ve fázi předcházející projednání věci před soudem zajištěnou skutečnou a účinnou možnost ochrany svých práv, protože neměl dostatečnou lhůtu pro odpovídající reakci na oznámení o uložení trestu?
3. Je v souladu s článkem 3 rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, aby rozsah právní ochrany poskytované osobám, vůči kterým má být uznán peněžitý trest, závisel na tom, zda má řízení o udělení trestu správní, přestupkovou nebo trestní povahu?